ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១.- គោលបំណង

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងបង្កើតឲ្យមានរបបសន្តិសុខសង្គមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីធានាឲ្យមានសមធម៌និងសាមគ្គីធម៌សង្គម និងដើម្បីលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពនិងជីវភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។

មាត្រា២.- គោលដៅ

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់អំពីគោលការណ៍ទូទៅ បែបបទ យន្តការអនុវត្ត និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរបបសន្តិសុខសង្គមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលរួមមានផ្នែកប្រាក់សោធន ផ្នែកថែទាំសុខភាព ផ្នែកហានិភ័យការងារ និងផ្នែកនិកម្មភាពការងារ។

មាត្រា៣.- វិសាលភាព

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះបុគ្គលទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

១. បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈរួមមាន៖

- មន្ត្រីរាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌមុខងារសាធារណៈ ដែលបម្រើការងារនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពនៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលស្ថិតក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- មន្ត្រីរាជការដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការនៃក្រុមនីតិប្បញ្ញត្តិ លើកលែងផ្នែកប្រាក់សោធន
- មន្ត្រីរាជការដែលបម្រើការងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ
- មន្ត្រីនគរបាលជាតិនិងមន្ត្រីពន្ធនាគារ ចំពោះតែតាវកាលិកព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រក្នុងផ្នែកថែទាំសុខភាព
- មន្ត្រីដែលបម្រើការងារនៅគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត
- មន្ត្រីរាជការដែលបម្រើការងារនៅក្នុងអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ
- អតីតមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនិងអតីតយុទ្ធជន
- មន្ត្រីជាប់កិច្ចសន្យាដែលបម្រើការនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាព នៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលមានការទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈផ្សេងទៀត ដែលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

២. បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ។

៣. បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍។

ច្បាប់នេះមិនមានវិសាលភាពអនុវត្តលើយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលមានកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

មាត្រា៤ .- និយមន័យ

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះមានកំណត់និយមន័យដូចមានចែងនៅក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី២
គោលការណ៍ទូទៅនៃរបបសន្តិសុខសង្គម

មាត្រា៥ .- ផ្នែកប្រាក់សោធន

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ ត្រូវមានលក្ខណៈជារបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ចដែលរដ្ឋនិងបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈមានកាតព្វកិច្ចរួមគ្នាក្នុងការបង់ភាគទាន។

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ត្រូវមានលក្ខណៈជារបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ចដែលនិយោជកនិងបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ មានកាតព្វកិច្ចរួមគ្នាក្នុងការបង់ភាគទាន។

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៦ .- ផ្នែកថែទាំសុខភាព

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ ត្រូវមានលក្ខណៈជារបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ចដែលរដ្ឋ បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងអតីតយុទ្ធជន មានកាតព្វកិច្ចរួមគ្នាក្នុងការបង់ភាគទាន។

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ត្រូវមានលក្ខណៈជារបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ចដែលនិយោជកនិងបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ មានកាតព្វកិច្ចរួមគ្នាក្នុងការបង់ភាគទាន។

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៧ .- ផ្នែកហានិភ័យការងារ

របបសន្តិសុខសង្គម ផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈត្រូវមានលក្ខណៈជារបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ចដែលរដ្ឋត្រូវមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការបង់ភាគទានផ្នែកនេះ។

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវា

សមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ត្រូវមានលក្ខណៈជារបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ចដែលនិយោជក ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការបង់ភាគទានផ្នែកនេះ។

មាត្រា៨ .- ផ្នែកនិកម្មភាពការងារ

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកនិកម្មភាពការងារត្រូវមានលក្ខណៈជារបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច ដែលនិយោជកនិងកម្មករនិយោជិតត្រូវមានកាតព្វកិច្ចរួមគ្នាក្នុងការបង់ភាគទានផ្នែកនេះ។

មាត្រា៩ .- ចំណែកនៃភាគទានសម្រាប់របបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច

ចំណែកនៃភាគទានរបស់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈនិងបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិត នៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាស និងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះសម្រាប់របបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច ក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធន ផ្នែកថែទាំសុខភាព និងនិកម្មភាពការងារមិនត្រូវលើសពី៥០%(ហាសិបភាគរយ)នៃភាគទានសរុបឡើយ។

ប្រាក់ឈ្នួលឬប្រាក់បៀវត្សជាប់ភាគទានត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៣

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា១០ .- ក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម

រាល់ប្រតិបត្តិការសន្តិសុខសង្គមត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការសម្របសម្រួល តាមដាន និង តម្រង់ទិសក្នុងកម្រិតគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គមត្រូវកំណត់ដោយ ព្រះរាជក្រឹត្យ។

មាត្រា១១ .- និយ័តករសន្តិសុខសង្គម

ត្រូវបានបង្កើតនិយ័តករសន្តិសុខសង្គមដែលមានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

១. កំណត់បទប្បញ្ញត្តិប្រុងប្រយ័ត្ន ស្តង់ដារប្រតិបត្តិការ វិធានចាំបាច់នានា និងគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីវិនិយោគមូលនិធិសន្តិសុខសង្គម។

២. តាមដានស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ស្ថាប័នប្រតិបត្តិករសន្តិសុខសង្គម។

៣. បង្កើតយន្តការការពារសមាជិកនិងផ្សះផ្សាវិវាទនៅពេលមានទំនាស់។

៤. ត្រួតពិនិត្យអនុលោមភាព ដើម្បីធានាថាប្រតិបត្តិការនៅក្នុងការផ្តល់សេវាសន្តិសុខសង្គមប្រព្រឹត្តទៅដោយតម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងចីរភាពហិរញ្ញវត្ថុ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់និយ័តករសន្តិសុខសង្គមត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១២ .- បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គមដែលសរសេរជាអក្សរកាត់ថា **ប.ស.ស.** ជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិករតែមួយគត់ដែលធ្វើប្រតិបត្តិការរបបសន្តិសុខសង្គម ដូចមានចែងនៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

ប.ស.ស. ជាគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាលដែលត្រូវបង្កើតដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ស្ថិតក្រោមអាណាព្យាបាលបច្ចេកទេសនៃក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម និងស្ថិតក្រោមអាណាព្យាបាលហិរញ្ញវត្ថុនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា១៣.- ភារកិច្ចរបស់បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

ប.ស.ស. មានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

១. គ្រប់គ្រងនិងចាត់ចែងផ្នែកទាំងអស់នៃរបបសន្តិសុខសង្គមដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះ។

២. ធានាផ្តល់តាវកាលិកសន្តិសុខសង្គមសម្រាប់សមាជិក **ប.ស.ស.** ក្នុងគោលដៅជួយសម្រាលការលំបាកក្នុងជីវភាពនៅពេលជួបប្រទះហានិភ័យជាយថាហេតុនានា ជាអាទិ៍ ជរាភាព ទុព្វលភាព មរណភាព ហានិភ័យការងារ និកម្មភាពការងារ មាតុភាព ជំងឺ ឬគ្រោះថ្នាក់ ព្រមទាំងយថាភាពដទៃផ្សេងទៀត។

៣. ប្រមូលនិងគ្រប់គ្រងភាគទានរបបសន្តិសុខសង្គមនៃផ្នែកនីមួយៗព្រមទាំងប្រភពចំណូលដទៃផ្សេងទៀត។

៤. ចុះបញ្ជីនិងគ្រប់គ្រងលេខសម្គាល់សមាជិក **ប.ស.ស.**។

៥. ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ដោយសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ឬអង្គភាពពាក់ព័ន្ធដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ **ប.ស.ស.**។

៦. អប់រំ ផ្សព្វផ្សាយ និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តវិធានការបង្ការហានិភ័យការងារ និងបង្ការសុខភាពសម្រាប់សមាជិក **ប.ស.ស.**។

៧. សិក្សា ស្រាវជ្រាវ និងអង្កេតហានិភ័យការងារ។

៨. សិក្សាស្រាវជ្រាវ និងរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការកំណត់ប្រភេទជំងឺវិជ្ជាជីវៈ។

៩. ចុះកិច្ចព្រមព្រៀងនិងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយមូលដ្ឋានសុខាភិបាល។

១០. សិក្សា វិភាគ និងវាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុលើផ្នែកនីមួយៗនៃរបបសន្តិសុខសង្គម។

១១. អនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងសុខភាពនិងសង្គម ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអត្ថប្រយោជន៍នៃសមាជិក **ប.ស.ស.**។

១២. ចាត់ចែងនិងគ្រប់គ្រងការវិនិយោគមូលនិធិសន្តិសុខសង្គម។

មាត្រា១៤.- ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

ប.ស.ស. ត្រូវដឹកនាំដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលមួយដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម	ប្រធាន
- តំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ១រូប	សមាជិក
- តំណាងក្រសួងមុខងារសាធារណៈ១រូប	សមាជិក
- តំណាងក្រសួងសុខាភិបាល១រូប	សមាជិក
- តំណាងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា១រូប	សមាជិក
- តំណាងទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី១រូប	សមាជិក
- តំណាងនិយោជក២រូប	សមាជិក
- តំណាងសមាជិក ប.ស.ស. ២រូប	សមាជិក
- អគ្គនាយក ប.ស.ស.	សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍។

មាត្រា១៥ .- អគ្គនាយកដ្ឋានប្រតិបត្តិនៃបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

ប.ស.ស. ត្រូវចាត់ចែង គ្រប់គ្រងការងារប្រចាំថ្ងៃដោយអគ្គនាយក១(មួយ)រូបដែលត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ និងអគ្គនាយករងមួយចំនួនជាជំនួយការ អនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ **ប.ស.ស.** ដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់អធិការសន្តិសុខសង្គម។ ការតែងតាំងនិងតួនាទីភារកិច្ចរបស់អធិការសន្តិសុខសង្គម ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

បុគ្គលិករបស់ **ប.ស.ស.** ជាមន្ត្រីរាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌមុខងារសាធារណៈ ដែលត្រូវបានផ្ទេរឬជ្រើសរើសថ្មីតាមសំណើរបស់អគ្គនាយកនៃ **ប.ស.ស.** និងបុគ្គលិកជាប់កិច្ចសន្យាដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនិងលក្ខន្តិកៈបុគ្គលិកនៃ **ប.ស.ស.** ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ។

មាត្រា១៦ .- ការគ្រប់គ្រងមូលនិធិសន្តិសុខសង្គម

ការគ្រប់គ្រងមូលនិធិរបស់ផ្នែកនីមួយៗនៃរបបសន្តិសុខសង្គមត្រូវស្ថិតនៅក្រោមក្រុមប្រឹក្សាធនាភិបាលសន្តិសុខសង្គមនៃ **ប.ស.ស.**។ ក្រុមប្រឹក្សាធនាភិបាលសន្តិសុខសង្គមនៃ **ប.ស.ស.** ត្រូវរៀបចំគោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងមូលនិធិ ការគ្រប់គ្រងការវិនិយោគ ផែនការវិនិយោគ និងកញ្ចប់វិនិយោគដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.** ពិនិត្យនិងអនុម័តដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការវិនិយោគរបស់និយ័តករសន្តិសុខសង្គម ដើម្បីស្នើសុំការសម្រេចចុងក្រោយពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្នុងការបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួន ក្រុមប្រឹក្សាធនាភិបាលសន្តិសុខសង្គមនៃ **ប.ស.ស.** ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការរក្សានិងការគ្រប់គ្រងមូលនិធិសន្តិសុខសង្គមគ្រប់ផ្នែកជូនក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.** និយ័តករសន្តិសុខសង្គម និងអគ្គនាយកនៃ **ប.ស.ស.** ជាទៀងទាត់។

សមាសភាព គុណវុឌ្ឍិ ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាធនាភិបាលសន្តិសុខសង្គម ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៤
របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធន
ផ្នែកទី១
គោលការណ៍រួម

មាត្រា១៧ .- បុគ្គលត្រូវគាំពារ

បុគ្គលដែលត្រូវគាំពារក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនមានដូចខាងក្រោម៖

១- បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ។

២- បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ។

៣- បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍។

មាត្រា១៨ .- គាវកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធន

គាវកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច រួមមាន សោធនជរាភាព សោធនទុព្វលភាព សោធនឧត្តរជីវី និងវិភាជន៍បូជាសព។

គាវកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៩ .- ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធន

អត្រាភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

អត្រាភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

អត្រាភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនត្រូវដំឡើងតាមវិធីសាស្ត្របុព្វលាភជណ្តើរឬវិធីសាស្ត្រសមស្របមួយដែលអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម។

មាត្រា២០ .- សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវី

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវី រួមមាន សហព័ទ្ធនិងកូននៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជនដែលត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

១. មិនមានប្រកបការងារឬមុខរបរមានប្រាក់ចំណូលលើបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រ។

២. ចំពោះសហព័ទ្ធ ត្រូវចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនកាលបរិច្ឆេទដែលសាមីជនធ្លាក់ខ្លួនឈឺឬគ្រោះថ្នាក់ជាយថាហេតុ ដែលបណ្តាលឲ្យទទួលមរណភាព។

៣. ចំពោះកូន ត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិដូចខាងក្រោម៖

- មិនទាន់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍
- មានអាយុមិនលើសពី១៨(ដប់ប្រាំបី)ឆ្នាំ

កូនពិការឬមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ហើយមិនអាចប្រកបការងារឬមុខរបរដែលមានប្រាក់ចំណូលត្រូវផ្តល់សោធនឧត្តរជីវីអស់មួយជីវិត។ ការកំណត់ស្ថានភាពពិការឬជំងឺរ៉ាំរ៉ៃត្រូវបញ្ជាក់ដោយគ្រូពេទ្យឯកទេស និងមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ**ប.ស.ស.**។ ក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ **ប.ស.ស.** អាចវាយតម្លៃឡើងវិញលើស្ថានភាពពិការឬជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ក្នុងករណីចាំបាច់។

សិទ្ធិទទួលបានសោធនឧត្តរជីវីត្រូវផុតរលត់ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- សិទ្ធិវន្តទទួលមរណភាព
- សហព័ទ្ធរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាថ្មីស្របតាមនីតិវិធីច្បាប់ដែលមានជាធរមាន។ ក្នុងករណីនេះ សាមីជនត្រូវជូនដំណឹងមក **ប.ស.ស.**យ៉ាងយូរ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ថ្មី។

មាត្រា២១ .- ប្រភពធនធានផ្នែកប្រាក់សោធន

មូលនិធិផ្នែកប្រាក់សោធនមានប្រភពមកពី៖

- ការបង់ភាគទានពីរដ្ឋ និយោជក និងសមាជិក **ប.ស.ស.**
- ផលចំណេញដែលបានមកពីការវិនិយោគ

-អំណោយឬអច្ច័យទាននិងប្រភពស្របច្បាប់ដទៃផ្សេងទៀត។

មាត្រា២២.- ការគណនាវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុផ្នែកប្រាក់សោធន

ការគណនាវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុផ្នែកប្រាក់សោធនត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យនិងវិភាគឡើងវិញយ៉ាងយូរ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំម្តង។

មាត្រា២៣.- ការកែសម្រួលតាវកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធន

តាវកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធនត្រូវកែសម្រួលរៀងរាល់ឆ្នាំស្របតាមសន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ផ្លូវការ។

មាត្រា២៤.- ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងផ្នែកប្រាក់សោធន

ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងផ្នែកប្រាក់សោធនត្រូវកំណត់ស្មើនឹងប្រាក់ចំណាយសម្រាប់តាវកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធនក្នុងកំលុងពេល៣(បី)ឆ្នាំចុងក្រោយ។

មាត្រា២៥.- ការកំណត់ស្ថានភាពទុព្វលភាព

ស្ថានភាពទុព្វលភាពត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ **ប.ស.ស.**។ ការពិនិត្យឡើងវិញអំពីស្ថានភាពទុព្វលភាពត្រូវធ្វើជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ សោធនទុព្វលភាពត្រូវបានព្យួរក្នុងករណីសាមីខ្លួនមិនបានចូលខ្លួនមកពិនិត្យសុខភាពតាមកាលកំណត់។

ផ្នែកទី២

ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច

កថាភាគទី១

ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច សម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ

មាត្រា២៦.- សោធនជរាភាព

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈទាំងពីរភេទត្រូវដាក់ឲ្យចូលនិវត្តន៍ ជាកំហិត ពេលដល់អាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ និងមានសិទ្ធិទទួលសោធនជរាភាព ប្រសិនបើសាមីជនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

១. បានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធន។

២. បានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច១២(ដប់ពីរ)ខែ។

សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុចទី២នៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើត្រូវទទួលបានវិភាជន៍ជរាភាព។

អាយុចូលនិវត្តន៍របស់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈទាំងពីរភេទអាចត្រូវបានកែប្រែដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អាស្រ័យដោយការប្រែប្រួលនៃអាយុរំពឹងទុក ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមជាតិជាដើម។

មាត្រា២៧.- សោធនទុព្វលភាព

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈដែលធ្លាក់ខ្លួនក្នុងទុព្វលភាព មានសិទ្ធិទទួលបានសោធនទុព្វលភាព ប្រសិនបើសាមីជនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

១. បានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធន។

២. បានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទទទួលរងទុព្វលភាព។

មាត្រា២៨ .. សោធនឧត្តរជីវី

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវីត្រូវទទួលបានសោធនឧត្តរជីវី លុះត្រាតែមានការទទួលមរណភាពនៃសាមីជនជាសោធនិកជរាភាពឬទុព្វលភាព ឬសមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ខែ។

អត្រាសោធនឧត្តរជីវីអប្បបរមាត្រូវកំណត់ស្មើនឹង៤៥%(សែសិបប្រាំភាគរយ)នៃប្រាក់សោធនជរាភាពឬទុព្វលភាពរបស់សាមីជន។

ចំណែកសោធនឧត្តរជីវីត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម៖

- សម្រាប់សហព័ទ្ធ៥០%(ហាសិបភាគរយ)
- សម្រាប់កូន៥០%(ហាសិបភាគរយ)
- ក្នុងករណីដែលសិទ្ធិវន្តមានតែសហព័ទ្ធឬកូន ត្រូវទទួលបាន១០០%(មួយរយភាគរយ)។

មាត្រា២៩ .. វិភាជន៍បូជាសព

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវីមានសិទ្ធិទទួលបានវិភាជន៍បូជាសព នៅពេលដែលសោធនិកជរាភាពឬទុព្វលភាពសាមីទទួលមរណភាព។ ប្រសិនបើករណីយកិច្ចនេះមិនបានបំពេញដោយសិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវី វិភាជន៍បូជាសពអាចត្រូវបានផ្តល់ដល់ជនណាដែលជាអ្នកចាត់ចែងបូជាសពសាមីជនផ្ទាល់។

មាត្រា៣០ .. លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្ត

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តផ្នែកប្រាក់សោធន សម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ។

កថាភាគទី២

ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ចសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ

មាត្រា៣១ .. សោធនជរាភាព

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះដែលមានអាយុយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ មានសិទ្ធិទទួលសោធនជរាភាព ប្រសិនបើសាមីជនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

១. បានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធន។

២. បានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច១២(ដប់ពីរ)ខែ។

សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុចទី២នៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ ត្រូវទទួលបានវិភាជន៍ជរាភាពដែលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

អត្រាសមាច័យជរាភាពអតិបរមាស្មើនឹង១,៧៥%(មួយក្បៀសចិតសិបប្រាំភាគរយ)ក្នុង

មួយឆ្នាំភាគទាន។ អត្រាសមាច័យសោធនជរាភាពនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

សោធនជរាភាពត្រូវគណនាជាអនុគមន៍នៃប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមដែលបានបង់ភាគទានរបស់សាមីខ្លួន។

មាត្រា៣២ .- សោធនទុព្វលភាព

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះដែលធ្លាក់ខ្លួនក្នុងទុព្វលភាព មានសិទ្ធិទទួលបានសោធនទុព្វលភាព ប្រសិនបើសាមីជនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

១. បានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធន។

២. បានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទទទួលរងទុព្វលភាព។

អត្រាសមាច័យទុព្វលភាពអតិបរមាស្មើនឹង១,៧៥%(មួយក្បៀសចិតសិបប្រាំភាគរយ) ក្នុងមួយឆ្នាំភាគទាន។ កម្រិតអប្បបរមានៃសោធនទុព្វលភាពត្រូវស្មើនឹង៤៥%(សែសិបប្រាំភាគរយ)នៃប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមដែលបានបង់ភាគទានរបស់សាមីជន។ អត្រាសមាច័យសោធនទុព្វលភាពនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

- សោធនទុព្វលភាពត្រូវគណនាជាអនុគមន៍នៃប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមដែលបានបង់ភាគទានរបស់សាមីខ្លួន។

មាត្រា៣៣ .- សោធនឧត្តរជីវី

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវីត្រូវទទួលបានសោធនឧត្តរជីវី លុះត្រាតែមានការទទួលមរណភាពនៃសាមីជនជាសោធនិកជរាភាពឬទុព្វលភាព ឬសមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ខែ។

អត្រាសោធនឧត្តរជីវីអប្បបរមាត្រូវកំណត់ស្មើនឹង៤៥%(សែសិបប្រាំភាគរយ)នៃប្រាក់សោធនជរាភាពឬទុព្វលភាពរបស់សាមីជន។

ចំណែកសោធនឧត្តរជីវីត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម៖

- សម្រាប់សហព័ទ្ធ៥០%(ហាសិបភាគរយ)

- សម្រាប់កូន៥០%(ហាសិបភាគរយ)

- ក្នុងករណីដែលសិទ្ធិវន្តមានតែសហព័ទ្ធឬកូន ត្រូវទទួលបាន១០០%(មួយរយភាគរយ)។

មាត្រា៣៤ .- វិភាជន៍បូជាសព

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវីមានសិទ្ធិទទួលបានវិភាជន៍បូជាសព នៅពេលដែលសោធនិកជរាភាពឬទុព្វលភាពសាមីទទួលមរណភាព។ ប្រសិនបើករណីយកិច្ចនេះមិនបានបំពេញដោយសិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវី វិភាជន៍បូជាសពអាចត្រូវបានផ្តល់ដល់ជនណាដែលជាអ្នកចាត់ចែងឬញាតិសាមីជនផ្ទាល់។

វិភាជន៍បូជាសពត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.**។

ផ្នែកទី៣
ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត
កថាភាគទី១
ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ

មាត្រា៣៥.- លក្ខខណ្ឌនិងសិទ្ធិនៃការចូលរួមក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត

បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ អាចចូលរួមក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- បាត់បង់ការងារដែលមានប្រាក់ឈ្នួលមុនអាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ
- មានលទ្ធភាពបង់ភាគទានបន្ត។

បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ដែលមានអាយុគ្រប់៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំនិងមានបំណងបង់ភាគទានបន្ត ដើម្បីទទួលបានសោធនជរាភាពខ្ពស់ជាងសោធនជរាភាពជាក់ស្តែង ដែលសាមីខ្លួនត្រូវទទួលបានតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច អាចចូលរួមក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តបាន។ ក្នុងករណីនេះ សោធនជរាភាពត្រូវបើកផ្តល់តាមកាលបរិច្ឆេទជាក់លាក់ ដែលសាមីខ្លួនអស់លទ្ធភាពចូលរួមក្នុងផ្នែកនេះ។

បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ដែលមានប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ជាងប្រាក់ឈ្នួលពិតានដែលសាមីជនជាប់កាតព្វកិច្ចក្នុងរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច អាចចូលរួមក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តបាន។ ការបង់ភាគទានក្នុងផ្នែកនេះត្រូវអនុវត្តចំពោះតែចំណែកនៃប្រាក់ឈ្នួលដែលខ្ពស់ជាងប្រាក់ឈ្នួលពិតានតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញលេញ។

ការបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តជាបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជន។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

កថាភាគទី២
ផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍

មាត្រា៣៦.- លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្ត

បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍អាចចូលរួមក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដែលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការចូលរួមសម្រាប់បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

កថាភាគទី៣
ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តសម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ

មាត្រា៣៧.- លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្ត

បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈអាចចូលរួមក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត។

យន្តការនៃការកំណត់អត្រាភាគទានក្នុងផ្នែកនេះត្រូវអនុវត្តដូចគ្នានឹងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្តសម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៥
របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាព
ផ្នែកទី១
គោលការណ៍រួម

មាត្រា៣៨.- បុគ្គលត្រូវគាំពារ

បុគ្គលដែលត្រូវគាំពារក្នុងផ្នែកថែទាំសុខភាព រួមមាន៖

១. បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ។

២. បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ។

៣- បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍។

មាត្រា៣៩.- តាវកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាព

តាវកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាពរួមមាន៖

- ការព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ
- ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់រយៈពេលសម្រាកព្យាបាលជំងឺ

- ប្រាក់បំណាច់មាតុភាព និង

- វិភាជន៍បូជាសព។

មាត្រា៤០.- ភាគទានផ្នែកថែទាំសុខភាព

អត្រាភាគទានផ្នែកថែទាំសុខភាពត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៤១.- ប្រភពធនធានផ្នែកថែទាំសុខភាព

ធនធានផ្នែកថែទាំសុខភាពមានប្រភពមកពី៖

- ការបង់ភាគទានពីរដ្ឋ និយោជក និងសមាជិក **ប.ស.ស.**

- ផលដែលបានមកពីការវិនិយោគ

- អំណោយឬអច្ច័យទាននិងប្រភពស្របច្បាប់ដទៃផ្សេងទៀត។

មាត្រា៤២.- ការគណនាវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុ

ការគណនាវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុនៃផ្នែកថែទាំសុខភាពត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យ និងវិភាគឡើងវិញជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

មាត្រា៤៣.- ការពិនិត្យកែសម្រួលតាមកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាព

តាវកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាពត្រូវធ្វើការពិនិត្យកែសម្រួលស្របតាមស្ថានភាពផ្នែកសុខាភិបាលជាក់ស្តែង។

យន្តការទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្នែកថែទាំសុខភាពត្រូវអនុលោមតាមយន្តការទូទាត់ថ្លៃតាមករណី និង/ឬតាមថ្លៃសេវា។ ការកែប្រែយន្តការទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្នែកថែទាំសុខភាពតាមយន្តការដទៃផ្សេងទៀតត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៤៤.- ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងផ្នែកថែទាំសុខភាព

ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងអប្បបរមាផ្នែកថែទាំសុខភាពត្រូវស្មើនឹងប្រាក់ចំណាយសម្រាប់តាវកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាពក្នុងកំលុងពេល១(មួយ)ឆ្នាំចុងក្រោយ។

មាត្រា៤៥.- ការទទួលស្គាល់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល

ការព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រត្រូវផ្តល់ដោយមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងសុខាភិបាលនិងបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ **ប.ស.ស.**។

មាត្រា៤៦.- ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពសេវារបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល

ការទទួលស្គាល់គុណភាពសេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រត្រូវអនុវត្តស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលចេញដោយក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា៤៧.- ក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

ក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ **ប.ស.ស.** មានតួនាទីត្រួតពិនិត្យ តាមដាន ការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ **ប.ស.ស.**។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ **ប.ស.ស.** ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី២

ផ្នែកថែទាំសុខភាពតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច

កថាភាគទី១

ផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ

មាត្រា៤៨.- សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ

បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈមានសិទ្ធិទទួលបានសេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ លុះត្រាតែបានចុះបញ្ជីនិងបង់ភាគទានក្នុងផ្នែកថែទាំសុខភាព។

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រមានដូចខាងក្រោម៖

១. ការផ្ដល់សេវាព្យាបាលដោយសម្រាកក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលរួមមាន៖
- សេវាព្យាបាលនិងថែទាំតាមបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈវេជ្ជសាស្ត្រ
- សេវាធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ សេវាមន្ទីរពិសោធន៍ និងសេវាពិនិត្យវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងៗទៀត
- ឧបករណ៍ផ្នែកសល្យសាស្ត្រនិងសម្ភារៈបរិក្ខារផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងៗតាមតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការព្យាបាល
- ឱសថតាមវេជ្ជបញ្ជា
- បន្ទប់សម្រាកព្យាបាល។

២. ការផ្ដល់សេវាពិគ្រោះជំងឺក្រៅដែលរួមមាន៖
- សេវាព្យាបាលនិងថែទាំតាមបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈវេជ្ជសាស្ត្រ
- សេវាធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ សេវាមន្ទីរពិសោធន៍ និងសេវាពិនិត្យវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងៗទៀត
- ឧបករណ៍ផ្នែកសល្យសាស្ត្រនិងសម្ភារៈបរិក្ខារផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងៗតាមតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការព្យាបាល
- ឱសថតាមវេជ្ជបញ្ជា។

៣. ការផ្ដល់សេវាសម្រាលកូន សេវាព្យាបាលថែទាំមុននិងក្រោយសម្រាល។

៤. ការផ្ដល់សេវាព្យាបាលដោយស្ពំ ដោយចលនា ឬសេវាស្ដារនីតិសម្បទាផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រដទៃទៀត។

៥. ការផ្ដល់សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់។ ក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ សាមីជនរងគ្រោះអាចទៅព្យាបាលនៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលស្ថិតនៅជិតបំផុត។ ប្រសិនបើមូលដ្ឋានសុខាភិបាលនោះមិនមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ **ប.ស.ស.** សាមីជនឬអ្នកតំណាងត្រូវជូនដំណឹងបន្ទាន់មក **ប.ស.ស.**។

៦. ការផ្ដល់សេវាបង្ការសុខភាព។

៧. ការផ្ដល់សេវាបញ្ជូនអ្នកជំងឺឬជនរងគ្រោះនិងសេវាបញ្ជូនសព។

ការផ្ដល់សេវាបញ្ជូនអ្នកជំងឺឬជនរងគ្រោះត្រូវផ្ដល់ជូនតែក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់និងដោយប្រើយន្តយានសង្គ្រោះរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលតែប៉ុណ្ណោះ។

ការផ្ដល់សេវាបញ្ជូនអ្នកជំងឺធ្ងន់ធ្ងរមិនអាចព្យាបាលជាឬសេវាបញ្ជូនសពត្រូវផ្ដល់តាមតម្លៃរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ **ប.ស.ស.**។

៨. សេវាស្តារនីតិសម្បទាផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ។

ការផ្តល់សេវាស្តារនីតិសម្បទាផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ សម្រាប់គាំទ្រដល់ការព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ ឬសម្រាប់ជួយសម្រួលដល់អ្នកជំងឺឬជនរងគ្រោះក្នុងកំលុងពេលសម្រាកព្យាបាល។

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី១ ទី២ ទី៣ និងទី៤ ខាងលើ ត្រូវបានផ្តល់តែនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ **ប.ស.ស.** ប៉ុណ្ណោះ។ ការប្រើប្រាស់សេវានៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដទៃផ្សេងទៀត មិនត្រូវបានផ្តល់ជូនឡើយ លើកលែងតែករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ សេវាស្តារនីតិសម្បទា ការកំណត់សេវា ឬការព្យាបាល និងការថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រដែលមិនរាប់បញ្ចូលនូវការផ្តល់សេវាបង្ការសុខភាពនិងការកំណត់បញ្ជីជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម។

មាត្រា៤៩.- ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់រយៈពេលសម្រាកព្យាបាលជំងឺ

ក្នុងរយៈពេលនៃការសម្រាកព្យាបាលជំងឺ បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ ត្រូវបានរក្សាប្រាក់បៀវត្សដដែល។

មាត្រា៥០.- ប្រាក់បំណាច់មាតុភាព

បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈជាស្ត្រីមានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់បៀវត្សពេញក្នុងរយៈពេលសម្រាកមាតុភាពឬក្នុងរយៈពេលព្យាបាលថែទាំសុខភាពមុននិងក្រោយពេលសម្រាលដូចមានកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា៥១.- វិភាជន៍បូជាសព

វិភាជន៍បូជាសពត្រូវបានផ្តល់ដល់សិទ្ធិវន្តនៃសមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលទទួលមរណភាពដោយសារជំងឺឬគ្រោះថ្នាក់ជាយថាហេតុ ដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការងារ។

វិភាជន៍បូជាសពត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.**។

មាត្រា៥២.- សុពលភាពនៃការទទួលបានសេវាផ្នែកថែទាំសុខភាព

សុពលភាពនៃការទទួលបានសេវាផ្នែកថែទាំសុខភាព សម្រាប់បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ROYAUME DU CAMBODGE • LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

កថាភាគទី២
ផ្នែកថែទាំសុខភាព
សម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ

មាត្រា៥៣.- សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រសម្រាប់សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នានឹងការផ្តល់សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រសម្រាប់បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤៨នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៥៤.- ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់រយៈពេលសម្រាកព្យាបាលជំងឺ

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ មានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់រយៈពេលសម្រាកព្យាបាលជំងឺ លុះត្រាតែ៖

- បានចុះបញ្ជីផ្នែកថែទាំសុខភាព
- បានបង់ភាគទាន២(ពីរ)ខែជាប់គ្នាឬ៦(ប្រាំមួយ)ខែ ក្នុងរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែចុងក្រោយ
- បានសម្រាកព្យាបាលនៅតាមមូលដ្ឋានសុខាភិបាលចាប់ពី៨(ប្រាំបី)ថ្ងៃឡើង។

ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃត្រូវផ្តល់ដោយគិតពីថ្ងៃផ្អាកការងារដំបូង ដោយការចូលសម្រាកព្យាបាលជំងឺនៅតាមមូលដ្ឋានសុខាភិបាល។

ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់រយៈពេលសម្រាកព្យាបាលនៅតាមមូលដ្ឋានសុខាភិបាលត្រូវកំណត់ស្មើនឹង៧០%(ចិតសិបភាគរយ)នៃប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមប្រចាំថ្ងៃដែលបានបង់ភាគទានសម្រាប់រយៈពេលជាក់ស្តែងមិនលើស៦(ប្រាំមួយ)ខែ មុនខែដែលមានបញ្ហាសុខភាព។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់រយៈពេលព្យាបាលជំងឺត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.**។

មាត្រា៥៥.- ប្រាក់បំណាច់មាតុភាព

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ជាស្ត្រី មានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់បំណាច់មាតុភាព លុះត្រាតែ៖

- បានចុះបញ្ជីផ្នែកថែទាំសុខភាព

- បានបង់ភាគទានយ៉ាងតិច៩(ប្រាំបួន)ខែក្នុងរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែចុងក្រោយគិតមកទល់កាលបរិច្ឆេទនៃការសម្រាលកូន។

ប្រាក់បំណាច់មាតុភាពត្រូវកំណត់ស្មើនឹង៧០%(ចិតសិបភាគរយ)នៃប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមប្រចាំថ្ងៃជាប់ភាគទានក្នុងរយៈពេលជាក់ស្តែងមិនលើស៦(ប្រាំមួយ)ខែ មុនខែសម្រាលកូនចំនួន៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់ប្រាក់បំណាច់មាតុភាពត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.**។

ផ្នែកទី៣

ផ្នែកថែទាំសុខភាពតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត

មាត្រា៥៦.- លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្ត

បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍អាចចូលរួមក្នុងផ្នែកថែទាំសុខភាពតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តផ្នែកថែទាំសុខភាពតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តក្នុងផ្នែកថែទាំសុខភាពតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៦

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារ

ផ្នែកទី១

គោលការណ៍រួម

មាត្រា៥៧.- បុគ្គលត្រូវគាំពារ

បុគ្គលដែលត្រូវគាំពារក្នុងផ្នែកហានិភ័យការងារ រួមមាន៖

១. បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ។

២. បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ។

មាត្រា៥៨.- តាវកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារ

តាវកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារ រួមមាន ការព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ ការផ្តល់ប្រាក់បំណាច់សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបណ្តោះអាសន្ន ការផ្តល់ធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ វិភាជន៍សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ ការផ្តល់ធនលាភឧត្តរជីវី វិភាជន៍បូជាសព និងការផ្តល់សេវាស្តារនីតិសម្បទា។

ចំពោះគ្រោះថ្នាក់បង្កឡើងដោយចេតនាផ្ទាល់ខ្លួន មិនត្រូវទទួលបានតាវកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារទេ។

មាត្រា៥៩.- ភាគទានផ្នែកហានិភ័យការងារ

អត្រាភាគទានផ្នែកហានិភ័យការងារត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៦០.- ប្រភពធនធានផ្នែកហានិភ័យការងារ

ធនធានផ្នែកហានិភ័យការងារ មានប្រភពមកពី៖

- ការបង់ភាគទានពីរដ្ឋនិងនិយោជក
- ផលដែលបានមកពីការវិនិយោគ
- អំណោយឬអច្ច័យទាននិងប្រភពស្របច្បាប់ដទៃផ្សេងទៀត។

មាត្រា៦១.- ការគណនាវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុ

ការគណនាវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុផ្នែកហានិភ័យការងារត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យនិងវិភាគឡើងវិញយ៉ាងយូរ៣(បី)ឆ្នាំម្តង។

មាត្រា៦២.- ការកែសម្រួលតាមកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារ

តារកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារជាធនលាភត្រូវធ្វើការពិនិត្យនិងកែសម្រួលស្របតាមសន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ផ្លូវការ។

យន្តការទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល ត្រូវអនុលោមតាមយន្តការទូទាត់ថ្លៃតាមសេវា។ ការកែប្រែយន្តការទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្នែកហានិភ័យការងារត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៦៣.- ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងផ្នែកហានិភ័យការងារ

ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងអប្បបរមាផ្នែកហានិភ័យការងារត្រូវស្មើនឹងប្រាក់ចំណាយសម្រាប់ធនលាភដែលបានផ្តល់រួច បូកនឹង៥០%(ហាសិបភាគរយ)នៃប្រាក់ចំណាយសម្រាប់តារកាលិកដទៃផ្សេងពីធនលាភក្នុងកំលុងពេល២(ពីរ)ឆ្នាំចុងក្រោយ។

មាត្រា៦៤.- ការទទួលស្គាល់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រផ្នែកហានិភ័យការងារត្រូវផ្តល់ដោយមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងសុខាភិបាល និងបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ**ប.ស.ស.**។

មាត្រា៦៥.- ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពសេវារបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល

ការទទួលស្គាល់គុណភាពសេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រត្រូវអនុវត្តស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលចេញដោយក្រសួងសុខាភិបាល។ គុណភាពសេវារបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ **ប.ស.ស.** ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ តាមដានវាយតម្លៃរបស់ក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ **ប.ស.ស.**។

មាត្រា៦៦.- កាតព្វកិច្ចរាយការណ៍ហានិភ័យការងារ

ជនរងគ្រោះដោយគ្រោះថ្នាក់ការងារ គ្រោះថ្នាក់ក្នុងពេលធ្វើដំណើរ ឬជំងឺវិជ្ជាជីវៈ ឬក៏អ្នកតំណាងជនរងគ្រោះ ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅ **ប.ស.ស.** និយោជក ឬអ្នកតំណាងនិយោជក អំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលធ្លាក់មកលើខ្លួន លើកលែងតែក្នុងករណីប្រធានសក្តិ។

បែបបទនៃការជូនដំណឹងពីហានិភ័យការងារ ការអង្កេតហានិភ័យការងារ និងការត្រួតពិនិត្យនិងអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់និយោជក មូលដ្ឋានសុខាភិបាល និងជនរងគ្រោះថ្នាក់ការងារ គ្រោះថ្នាក់ក្នុងពេលធ្វើដំណើរ និងជំងឺវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.**។

តារាងជំងឺវិជ្ជាជីវៈត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៦៧.- កម្មវិធីបង្ការហានិភ័យការងារ

ប.ស.ស. ត្រូវរៀបចំឲ្យមានកម្មវិធីបង្ការហានិភ័យការងារ ដើម្បីធានានូវសុវត្ថិភាពនិងសុខភាពការងារ ដោយគិតរួមទាំងកម្មវិធីបង្ការគ្រោះថ្នាក់ពេលធ្វើដំណើររបស់សមាជិក **ប.ស.ស.**។

មាត្រា៦៨.- សិទ្ធិវន្តនៃធនលាភឧត្តរជីវី

សិទ្ធិវន្តនៃធនលាភឧត្តរជីវី រួមមាន សហព័ទ្ធនិងកូន ព្រមទាំងឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ជរាដែលរស់នៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជនមុនពេលទទួលមរណភាព និងត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

១. សម្រាប់ប្តីឬប្រពន្ធ ត្រូវចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនកាលបរិច្ឆេទនៃហានិភ័យការងារ ឬមុនពេលទទួលមរណភាពដោយហានិភ័យការងារ។

២. ចំពោះកូន ត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិដូចខាងក្រោម៖

- មិនទាន់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍
- ជាកូនបង្កើត
- ក្នុងករណីមានការលែងលះឬករណីមរណភាពនៃប្តីឬប្រពន្ធ កូននៃគូស្រករក្រោយដែលនៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជន ក៏មានសិទ្ធិដូចកូននៃអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនដែរ
- កូនសុំរបស់សាមីជនរងគ្រោះ ដែលបានសុំស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ឬក្មេងកំព្រារស់នៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជនរងគ្រោះ
- មានអាយុមិនលើសពី២១(ម្ភៃមួយ)ឆ្នាំ។

កូនពិការឬមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ហើយមិនអាចប្រកបការងារឬមុខរបរដែលមានប្រាក់ចំណូល ត្រូវផ្តល់ធនលាភឧត្តរជីវីអស់មួយជីវិត។ ការកំណត់ស្ថានភាពពិការឬជំងឺរ៉ាំរ៉ៃត្រូវបញ្ជាក់ដោយគ្រូពេទ្យឯកទេស និងមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ **ប.ស.ស.**។

៣. ឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ជរានៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់របស់ជនរងគ្រោះដែលមានអាយុយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ គិតត្រឹមកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលមរណភាពរបស់ជនរងគ្រោះនិងមិនមានប្រកបមុខរបរដែលមានប្រាក់ចំណូល ឬប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ឬសោធនជរាភាព។ ចំពោះឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ជរាដែលមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ព្យាបាលមិនជា ឬមានទុព្វលភាព និងមិនមានប្រាក់ចំណូល ឬប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ឬសោធនជរាភាព មិនត្រូវបានកំណត់អាយុឡើយ។

៤. សិទ្ធិទទួលបានធនលាភឧត្តរជីវីត្រូវផុតរលត់ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- សាមីជនទទួលមរណភាព
- ប្តីឬប្រពន្ធរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាថ្មី ស្របតាមនីតិវិធីច្បាប់ដែលមានជាធរមាន។ ក្នុងករណីនេះ សាមីជនត្រូវជូនដំណឹងមក **ប.ស.ស.** យ៉ាងយូរ ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ថ្មី។

ផ្នែកទី២

ផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ

មាត្រា៦៩ .- សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ មានដូចខាងក្រោម៖

- ការព្យាបាលនិងថែទាំមុខរបួសឬជំងឺដែលបណ្ដាលមកពីហានិភ័យការងារតាមបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈវេជ្ជសាស្ត្រ រហូតជាសះស្បើយ ទោះអ្នករងគ្រោះសម្រាកឬមិនសម្រាកព្យាបាលនៅតាមមូលដ្ឋានសុខាភិបាលក្តី
- ការផ្តល់សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់
- ការផ្គត់ផ្គង់ឱសថសម្រាប់ការព្យាបាលនិងសម្ភារៈប្រើប្រាស់បន្ទាប់បន្សំសម្រាប់ការព្យាបាល
- ការផ្តល់សេវាដឹកសពឬសេវាបញ្ជូនជនរងគ្រោះដែលត្រូវសង្គ្រោះបន្ទាន់
- ការផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់អ្នកថែទាំអ្នករងគ្រោះ ក្នុងពេលសម្រាកព្យាបាលសម្រាប់ករណីធ្ងន់ធ្ងរដែលសាមីជនរងគ្រោះមិនអាចបម្រើខ្លួនឯងបាន។

មាត្រា៧០ .- ប្រាក់បំណាច់សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបណ្ដោះអាសន្ន

ក្នុងរយៈពេលនៃការសម្រាកព្យាបាលមុខរបួសឬជំងឺដែលបណ្ដាលមកពីហានិភ័យការងារនៅតាមមូលដ្ឋានសុខាភិបាល និងរយៈពេលសម្រាកក្រោយការចេញពីមូលដ្ឋានសុខាភិបាល តាមវេជ្ជបញ្ជាដែលចេញដោយគ្រូពេទ្យផ្លូវការឬគ្រូពេទ្យទទួលស្គាល់ដោយ **ប.ស.ស.** ប្រាក់បៀវត្សរបស់សាមីជនរងគ្រោះត្រូវបានរក្សាទុកដដែល។

មាត្រា៧១ .- ធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈដែលទទួលរងហានិភ័យការងារបណ្ដាលឲ្យបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងកម្រិតចាប់ពី២០%(ម្ភៃភាគរយ)ឡើងមានសិទ្ធិទទួលបានធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍។ បែបបទនិងនីតិវិធីស្តីពីការគណនាធនលាភ ការកំណត់កម្រិតនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ និងការផ្តល់ធនលាភ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈដែលកំពុងទទួលធនលាភដោយការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ដោយផ្នែក ប៉ុន្តែត្រូវទទួលរងហានិភ័យការងារជាថ្មី ត្រូវទទួលបានធនលាភស្របតាមកម្រិតនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារសរុប។ កម្រិតនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារសរុបត្រូវស្មើនឹងកម្រិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារដើមដំបូងបូកនឹងកម្រិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបន្តបន្ទាប់នៃសរីរាង្គផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែមិនត្រូវលើសពី១០០%(មួយរយភាគរយ)ឡើយ។

ប្រាក់ធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវចាត់ទុកជាប្រាក់បណ្ដោះអាសន្នជានិច្ច។ **ប.ស.ស.** ត្រូវរៀបចំឲ្យមានការពិនិត្យសុខភាពនិងវាយតម្លៃកម្រិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររបស់ជនរងគ្រោះជាទៀងទាត់។ ក្នុងករណីពិនិត្យឃើញមានការ

ប្រែប្រួលចំពោះកម្រិតនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ត្រូវមានការវាយតម្លៃនិងសើរើចំនួនប្រាក់ធនលាភដែលត្រូវផ្ដល់ឡើងវិញ។

ជនរងគ្រោះមិនអាចជំទាស់នឹងការពិនិត្យសុខភាពដូចកំណត់ខាងលើបានទេ។ ក្នុងករណីដែលសាមីជនមិនបានចូលខ្លួនមកពិនិត្យតាមកាលកំណត់ **ប.ស.ស.** អាចផ្អាកការផ្ដល់ធនលាភរហូតដល់មានការបង្ហាញខ្លួនរបស់សាមីជន។

មាត្រា៧២ ._ វិភាជន៍សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ ដែលទទួលរងហានិភ័យការងារបណ្ដាលឲ្យបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងកម្រិតតិចជាង ២០% (ម្ភៃភាគរយ) មានសិទ្ធិទទួលបានវិភាជន៍សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍។

វិភាជន៍សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបានបើកផ្ដល់ជូនតែម្ដងគត់។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការគណនាវិភាជន៍បាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៧៣ ._ វិភាជន៍បូជាសពនិងធនលាភឧត្តរជីវី

ក្នុងករណីដែលសមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ ដែលទទួលរងគ្រោះដោយហានិភ័យការងាររហូតដល់បាត់បង់ជីវិត **ប.ស.ស.** ត្រូវផ្ដល់វិភាជន៍បូជាសពនិងធនលាភឧត្តរជីវី។

វិភាជន៍បូជាសពត្រូវផ្ដល់ជូនសិទ្ធិវន្តដែលនៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់នៃជនរងគ្រោះ ឬអ្នកដែលបានចាត់ចែងបូជាសពជនរងគ្រោះដោយផ្ទាល់។ ចំនួនវិភាជន៍បូជាសពត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.**។

ធនលាភឧត្តរជីវីត្រូវផ្ដល់ជូនសិទ្ធិវន្តដែលនៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់នៃជនរងគ្រោះ។ ការគណនា បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្ដល់ធនលាភឧត្តរជីវីត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៧៤ ._ សេវាស្ដារនីតិសម្បទា

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ ដែលទទួលរងហានិភ័យការងារបណ្ដាលឲ្យបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ មានសិទ្ធិទទួលបានសេវាស្ដារនីតិសម្បទា ដែលរួមមាន សេវាស្ដារនីតិសម្បទាផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ឬសេវាបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈឡើងវិញ ឬសេវាសង្គម។

សេវាស្ដារនីតិសម្បទាផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវបានផ្ដល់សម្រាប់គាំទ្រដល់ការព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រឬសម្រាប់ជួយសម្រួលដល់ជនរងគ្រោះដែលបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍។

សេវាបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈឡើងវិញ ត្រូវបានផ្ដល់ជូនសមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលធ្លាក់ខ្លួនពិការដោយហានិភ័យការងារ ដើម្បីមានឱកាសទទួលបានការងារឬមុខរបរថ្មី ស្របតាមកាយសម្បទារបស់ខ្លួន។

ជនពិការដោយហានិភ័យការងារ មានសិទ្ធិទទួលបាននូវការប្រឹក្សា ការតម្រង់ទិស ការអប់រំចិត្តសាស្ត្រ និងសេវាសង្គមនានា ក្នុងគោលបំណងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវផ្នែកចិត្តសាស្ត្រសង្គម ទទួលបានភាពម្ចាស់ការ ស្របតាមស្ថានភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់សេវាស្តារនីតិសម្បទាត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី៣

ផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាស និងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ

មាត្រា៧៥.- សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រផ្នែកហានិភ័យការងារ សម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នានឹងការផ្តល់សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រផ្នែកហានិភ័យការងារ សម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៦៩នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៧៦.- ប្រាក់បំណាច់សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបណ្តោះអាសន្ន

ក្នុងរយៈពេលនៃការសម្រាកព្យាបាលមុខរបួសឬជំងឺដែលបណ្តាលមកពីហានិភ័យការងារនៅតាមមូលដ្ឋានសុខាភិបាល និងរយៈពេលសម្រាកក្រោយការចេញពីមូលដ្ឋានសុខាភិបាល តាមវេជ្ជបញ្ជាដែលចេញដោយគ្រូពេទ្យផ្លូវការឬគ្រូពេទ្យទទួលស្គាល់ដោយ **ប.ស.ស.** សាមីជនរងគ្រោះមានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបណ្តោះអាសន្ន។

ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបណ្តោះអាសន្នត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃទីពីរដែលសាមីជនរងគ្រោះថ្នាក់របួតមុខរបួសឬជំងឺជាសះស្បើយ ឬទទួលមរណភាព ដោយគិតរួមទាំងរយៈពេលដែលគ្រូពេទ្យព្យាបាលអនុញ្ញាតឲ្យឈប់សម្រាកបន្ទាប់ពីចេញពីមូលដ្ឋានសុខាភិបាលផងដែរ។ ប្រាក់ឈ្នួលរបស់សាមីជនសម្រាប់ថ្ងៃផ្អាកការងារដំបូងជាបន្ទុករបស់និយោជក។

ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបណ្តោះអាសន្នត្រូវស្មើនឹង៧០%(ចិតសិបភាគរយ)នៃប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមប្រចាំថ្ងៃរបស់សាមីជន ក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែចុងក្រោយ។ ក្នុងករណីដែលរយៈពេលបំពេញការងាររបស់សាមីជនតិចជាង៦(ប្រាំមួយ)ខែ ប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមប្រចាំថ្ងៃ ត្រូវគិតតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។

មាត្រា៧៧.- ផលលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍

ផលលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវអនុវត្តដូចមានបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា[illegible]នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៧៨ _ វិភាជន៍សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍

វិភាជន៍សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវអនុវត្តដូចមានបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា៧២នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៧៩ _ វិភាជន៍បូជាសពនិងធនលាភឧត្តរជីវី

វិភាជន៍បូជាសពនិងធនលាភឧត្តរជីវីត្រូវអនុវត្តដូចមានបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា៧៣នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៨០ _ សេវាស្តារនីតិសម្បទា

សេវាស្តារនីតិសម្បទាត្រូវអនុវត្តដូចមានបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា៧៤នៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី៧

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកនិកម្មភាពការងារ

មាត្រា៨១ _ លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តផ្នែកនិកម្មភាពការងារ

បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ មានសិទ្ធិទទួលបានតាវកាលិកផ្នែកនិកម្មភាពការងារ។

បទប្បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវបានអនុវត្តចំពោះមន្ត្រីជាប់កិច្ចសន្យាដែលបម្រើការនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាព នៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ទោះបីមានការទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងមុខងារសាធារណៈក៏ដោយ។

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តផ្នែកនិកម្មភាពការងារត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៨

សហវិធាន

ផ្នែកទី១

វិធានប្រតិបត្តិការងារ

មាត្រា៨២ _ វិធានប្រតិបត្តិការងារ

និយោជកត្រូវមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជីសហគ្រាសគ្រឹះស្ថាន ចុះបញ្ជីកម្មករនិយោជិតក្នុង **ប.ស.ស.** និងរាយការណ៍ជាទៀងទាត់នូវចំនួនកម្មករនិយោជិត ព្រមទាំងប្រមូលភាគទានរបបសន្តិសុខសង្គម ដោយគិតទាំងផ្នែកនៃភាគទានជាបន្ទុករបស់ខ្លួនផ្ទាល់ បូករួមនឹងផ្នែកនៃភាគទានជាបន្ទុករបស់កម្មករនិយោជិតផង ដើម្បីបង់ចូលក្នុងគណនីនៃ **ប.ស.ស.** តាមកាលកំណត់។

បែបបទនៃការចូលរួមរបស់និយោជក ការចុះបញ្ជីសហគ្រាសគ្រឹះស្ថាន ការចុះបញ្ជីកម្មករនិយោជិត របាយការណ៍ចំនួនកម្មករនិយោជិត ការបង់ភាគទានដែលជាបន្ទុករបស់និយោជក បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ និងកម្មករនិយោជិត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម។

និយោជក បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ និងបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ

ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមក្នុងការអនុវត្តរបបសន្តិសុខសង្គម តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍អាចចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្តក្នុងផ្នែកថែទាំសុខភាពនិងផ្នែកប្រាក់សោធន។

មាត្រា៨៣ ._ ការផ្តល់ឯកសារព្យាបាលវេជ្ជសាស្ត្ររបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល

មូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ **ប.ស.ស.** ត្រូវផ្តល់ឯកសារព្យាបាលវេជ្ជសាស្ត្រនៃសមាជិក **ប.ស.ស.** ឬឯកសារចាំបាច់ដទៃទៀតដល់ **ប.ស.ស.** នៅពេលមានសំណើជាផ្លូវការឬនៅពេលមានតម្រូវការចាំបាច់ ដើម្បីទុកជាទិន្នន័យសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ វិភាគ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល។

ឯកសារទាំងអស់ខាងលើត្រូវទុកជាការសម្ងាត់។ បុគ្គលដែលចូលរួមក្នុងការស្រាវជ្រាវវិភាគនិងវាយតម្លៃការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវរក្សាការសម្ងាត់នៃវិជ្ជាជីវៈនិងសិទ្ធិឯកជនរបស់បុគ្គល។

ផ្នែកទី២

សកម្មភាពសុខាភិបាលនិងសង្គមកិច្ច

មាត្រា៨៤ ._ សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកសុខភាពនិងសង្គម

ត្រូវបង្កើតឲ្យមានសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកសុខភាពនិងសង្គមដើម្បីបំពេញបន្ថែមលើផ្នែកនីមួយៗនៃរបបសន្តិសុខសង្គមដែលមានចែងនៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកសុខភាពនិងសង្គម មានប្រភពមូលនិធិមកពី៖

- ប្រាក់ពិន័យនិយោជកទាក់ទងនឹងការខកខានឬមានកំហុសក្នុងការអនុវត្តតាមច្បាប់ និងបទបញ្ជាផ្សេងៗ
- ថវិកាគ្រោងសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកសុខភាពនិងសង្គមនៃផ្នែកនីមួយៗក្នុងរបបសន្តិសុខសង្គម។

មូលនិធិសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកសុខភាពនិងសង្គមត្រូវប្រើប្រាស់លើសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

- ការបង្ការសុខភាពទូទៅ
- ការបង្ការហានិភ័យការងារ
- ការសិក្សា ស្រាវជ្រាវ និងធ្វើស្ថិតិសន្តិសុខសង្គម
- ការអប់រំ ផ្សព្វផ្សាយ បណ្តុះបណ្តាល
- ការផ្តល់ជំនួយខាងហិរញ្ញវត្ថុឬការចូលរួមជាមួយស្ថាប័នសាធារណៈឬឯកជនក្នុងផ្នែកពាក់ព័ន្ធសុខភាពនិងសង្គមដែលមានសកម្មភាពជាប្រយោជន៍សម្រាប់សមាជិក ប.ស.ស.។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ផ្នែកទី៣

សិទ្ធិនិងអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម

មាត្រា៨៥ .- រយៈពេលដែលចាត់ទុកជារយៈពេលបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធន

រយៈពេលដែលត្រូវចាត់ទុកជាសមាជិក **ប.ស.ស.** បានបង់ភាគទានរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធន រួមមាន រយៈពេលបរិចារកិច្ចយោធា រយៈពេលសម្រាកព្យាបាលជំងឺតាមមូលដ្ឋានសុខាភិបាល រយៈពេលសម្រាកមាតុភាព និងរយៈពេលអាក់ខានធ្វើការដោយហានិភ័យការងារ។

មាត្រា៨៦ .- ការបើកប្រាក់ធនលាភនិងប្រាក់សោធន

ប្រាក់ធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ចាប់ពី២០%(ម្ភៃភាគរយ)ឡើងនិងប្រាក់សោធនទាំងអស់ត្រូវបើកផ្តល់ប្រចាំខែ។

មាត្រា៨៧ .- អាជ្ញាយុកាលនៃការទាមទារតាវកាលិក

សិទ្ធិនៃការទាមទារប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់ផ្នែកហានិភ័យការងារ ផ្នែកថែទាំសុខភាព ប្រាក់ភោជន៍បូជាសព ប្រាក់បំណាច់មាតុភាព និងប្រាក់ព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ ត្រូវអស់សុពលភាពត្រឹមរយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំ។

សិទ្ធិនៃការទាមទារប្រាក់ធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍និងធនលាភឧត្តរជីវី ត្រូវអស់សុពលភាពត្រឹមរយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

សិទ្ធិនៃការទាមទារប្រាក់សោធនជរាភាព ទុព្វលភាព និងសោធនឧត្តរជីវីត្រូវអស់សុពលភាពត្រឹមរយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

មាត្រា៨៨ .- សិទ្ធិទទួលបានអ្នកថែរក្សា

សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលទទួលបានប្រាក់ធនលាភដោយការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ឬទទួលបានសោធនទុព្វលភាព ដែលតម្រូវឲ្យមានអ្នកថែរក្សា មានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់អ្នកថែរក្សាមានចំនួនស្មើនឹង៥០%(ហាសិបភាគរយ)នៃប្រាក់ធនលាភឬប្រាក់សោធនរបស់សាមីជន។

លក្ខខណ្ឌឬស្ថានភាពដែលតម្រូវឲ្យមានអ្នកថែរក្សាត្រូវសម្រេចដោយក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ ប.ស.ស.។

មាត្រា៨៩ .- ភាពមិនអាចរឹបអូសឬផ្ទេរបាននៃតាវកាលិក

តាវកាលិកនៃរបបសន្តិសុខសង្គមទាំងអស់មិនអាចផ្ទេរឬរឹបអូសបានទេ លើកលែងតែមានការយល់ព្រមពីអត្តគាហកផ្ទាល់។

មាត្រា៩០ .- ភាពត្រួតគ្នានៃតាវកាលិក

ក្នុងករណីដែលមានតាវកាលិកត្រួតគ្នា ទោះជាតាវកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធនជាកាតព្វកិច្ច ឬជនបង្គោលក្តី អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ សាមីជនមានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់សោធនឬប្រាក់ធនលាភណា ដែលមានចំនួនទឹកប្រាក់ខ្ពស់ជាង។

ផ្នែកទី៤
ការដោះស្រាយវិវាទ

មាត្រា៦១.- ការដោះស្រាយវិវាទ

វិវាទឬបណ្តឹងដែលទាក់ទងនឹងការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនានានៃរបបសន្តិសុខសង្គមរវាងសមាជិក **ប.ស.ស.** និយោជក និង **ប.ស.ស.** ត្រូវដោះស្រាយដោយគណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទនៃ **ប.ស.ស.**។ ក្នុងករណីមិនមានការសះជាវិវាទឬបណ្តឹងនោះអាចត្រូវបានប្តឹងទៅនិយ័តករសន្តិសុខសង្គម ដែលសមាជិក **ប.ស.ស.** កំពុងធ្វើការងារ មុននឹងប្តឹងទៅសាលាដំបូងនៃរាជធានី ខេត្ត ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទនៃ **ប.ស.ស.** ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.** ។

ផ្នែកទី៥
យន្តការសម្របសម្រួល

មាត្រា៦២.- ការបង្កើតយន្តការសម្របសម្រួល

ត្រូវបង្កើតឲ្យមានយន្តការសម្របសម្រួលរវាងផ្នែកនីមួយៗនៃរបបសន្តិសុខសង្គមសម្រាប់បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍ និងបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនស្ថិតក្រោមវិសាលភាពនៃច្បាប់នេះ។

ប.ស.ស. អាចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយស្ថាប័នសន្តិសុខសង្គមនៃប្រទេសទទួលពលករដើម្បីបង្កើតយន្តការគាំពារផ្នែកសន្តិសុខសង្គមសម្រាប់កម្មករនិយោជិតទេសន្តរប្រវេសន៍និងតាមបែបបទនិងនីតិវិធីជាធរមាន។

បែបបទនៃការអនុវត្តយន្តការសម្របសម្រួលខាងលើត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី៦
បុព្វសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិនិងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា៦៣.- ភាពមិនជាប់ភាតព្វកិច្ចពន្ធអាករ

ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន **ប.ស.ស.** ត្រូវរួចផុតពីការបង់ពន្ធនិងអាករគ្រប់ប្រភេទ។ ក្នុងករណីប្រតិបត្តិការរបស់បេឡានេះដែលមានចរិតជាពាណិជ្ជកម្មឬមានគោលដៅរកផលចំណេញ ត្រូវជាប់ពន្ធអាករតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីពន្ធដារជាធរមាន។

មាត្រា៦៤.- បុព្វសិទ្ធិនៃការប្រមូលភាគទាន បំណុល និងទ្រព្យសម្បត្តិ

ប.ស.ស. មានបុព្វសិទ្ធិនៃអំណាចសាធារណៈក្នុងការប្រមូលភាគទានការឲ្យសងបំណុលនិងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិ។

ប.ស.ស. មានឯកសិទ្ធិលើទ្រព្យទាំងអស់របស់កូនបំណុលក្នុងលំដាប់បន្ទាប់ពីសិទ្ធិលើបំណុលរបស់កម្មករនិយោជិត។

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តបុព្វសិទ្ធិនិងការទារបំណុលរបស់ ប.ស.ស. ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៩៥ .- ការគ្រប់គ្រងនិងថែរក្សាមូលនិធិសន្តិសុខសង្គម

មូលនិធិសន្តិសុខសង្គមត្រូវរក្សាទុកនៅធនាគារនានាដែលស្របច្បាប់ តាមការសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ ប.ស.ស. ដោយមានការយល់ព្រមជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មូលនិធិសន្តិសុខសង្គមត្រូវដាក់ក្នុងគណនីធនាគារផ្សេងៗគ្នាតាមផ្នែកនិងវិស័យនីមួយៗ។

ក្រុមប្រឹក្សាធនាភិបាលសន្តិសុខសង្គមនៃ ប.ស.ស. អាចប្រើប្រាស់មូលនិធិសល់ពីប្រាក់ត្រៀមបម្រុងនៃផ្នែកនីមួយៗសម្រាប់ការវិនិយោគ ដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការវិនិយោគរបស់និយ័តករសន្តិសុខសង្គម ដើម្បីស្នើសុំការសម្រេចចុងក្រោយពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី៧

យន្តការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តការងារនៃ ប.ស.ស.

មាត្រា៩៦ .- ការត្រួតពិនិត្យនិងសវនកម្មបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

ប.ស.ស. ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យនិងធ្វើសវនកម្មដោយអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ និយ័តករសន្តិសុខសង្គមឬក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ ប.ស.ស. អាចស្នើឲ្យមានការធ្វើសវនកម្មពីស្ថាប័នសវនកម្មឯករាជ្យណាមួយ។

ជំពូកទី៩

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៩៧ .- ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនិងទោសប្បញ្ញត្តិ

ទណ្ឌកម្មក្នុងជំពូកនេះរួមមាន ការពិន័យអន្តរការណ៍ ការពិន័យជាប្រាក់ ឬការផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍ជាសមត្ថកិច្ចរបស់អគ្គនាយក ប.ស.ស.។

ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នាំឲ្យរលត់បណ្តឹងអាជ្ញា។

ក្នុងករណីជនល្មើសមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ សំណុំរឿងបទល្មើសត្រូវបញ្ជូនទៅតុលាការដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធី។

បែបបទនិងនីតិវិធីក្នុងការពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរបបសន្តិសុខសង្គម។

មាត្រា៩៨ .- ការមិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ចបង់ភាគទាន

និយោជកនៃសហគ្រាស គ្រឹះស្ថានដែលមិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ចនៃការបង់ភាគទានតាមកាលកំណត់ឬមិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរាយការណ៍ពីកម្មករនិយោជិតឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨២នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ពី១០(ដប់)ដងទៅ៣០(សាមសិប)ដង

នៃប្រាក់ឈ្នួលយោងប្រចាំថ្ងៃ។ ការពិន័យនេះត្រូវអនុវត្តស្មើនឹងចំនួនមនុស្សដែលនិយោជកបានប្រើប្រាស់ក្នុងលក្ខខណ្ឌផ្ទុយពីបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៩៩ .- ការដកយកភាគទានមិនអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់

និយោជកដែលបានដកយកភាគទានផ្នែកហានិភ័យការងារពីប្រាក់ឈ្នួលកម្មករនិយោជិត ឬបានដកយកភាគទានដែលជាបន្ទុករបស់ខ្លួនដោយការកាត់យកពីប្រាក់ឈ្នួលកម្មករនិយោជិត សម្រាប់បង់ភាគទានផ្នែកថែទាំសុខភាព ផ្នែកប្រាក់សោធន ឬផ្នែកនិកម្មភាពការងារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ខែដល់១(មួយ)ឆ្នាំ និងត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី១២០(មួយរយម្ភៃ)ដងទៅ៣៦០(បីរយហុកសិប)ដងនៃប្រាក់ឈ្នួលយោងប្រចាំថ្ងៃ។ ការពិន័យនេះត្រូវអនុវត្តស្មើនឹងចំនួនមនុស្សដែលនិយោជកបានដកយកប្រាក់ភាគទានក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលផ្ទុយពីបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា១០០ .- បទប្រឆាំងនឹងអធិការកិច្ចសន្តិសុខសង្គម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៥០៣(បទប្រឆាំងនឹងអ្នករាជការសាធារណៈ)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះអំពើប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តមុខងាររបស់អធិការកិច្ចសន្តិសុខសង្គមដែលធ្វើសកម្មភាពដើម្បីអនុវត្តច្បាប់។

មាត្រា១០១ .- បទប៉ះពាល់ដល់អាថ៌កំបាំងខាងវិជ្ជាជីវៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣១៤(បទប៉ះពាល់ដល់អាថ៌កំបាំងខាងវិជ្ជាជីវៈ)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះអធិការសន្តិសុខសង្គមឬមន្ត្រីសាធារណៈដែលបានបើកកកាយការសម្ងាត់អំពីរបៀបផលិតឬការសម្ងាត់នៃឯកសារវេជ្ជសាស្ត្រ។

ជំពូកទី១០

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

ផ្នែកទី១

ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច សម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ

មាត្រា១០២ .- ការចូលនិវត្តន៍មុនអាយុចូលនិវត្តន៍

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ ដែលបានបម្រើការងារអស់រយៈពេលយ៉ាងតិច៣០(សាមសិប)ឆ្នាំ មានសិទ្ធិស្នើសុំចូលនិវត្តន៍មុនអាយុចូលនិវត្តន៍៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ ដោយទទួលបានប្រាក់សោធនដែលត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ។

សិទ្ធិស្នើសុំចូលនិវត្តន៍មុនអាយុចូលនិវត្តន៍ មានសុពលភាពអនុវត្តក្នុងរយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីលក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈ ចូលជាធរមាន។

ផ្នែកទី២
សោធនជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិ
មាត្រា១០៣.- សោធនជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិ

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាសនិងនាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ ដែលមានអាយុលើសពី៣០(សាមសិប)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការដំបូងនៃផ្នែកប្រាក់សោធន មានសិទ្ធិទទួលបានសោធនជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិ។ សោធនជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិត្រូវបានផ្តល់ លុះត្រាតែសាមីជនបានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច២៤(ម្ភៃបួន)ខែ ក្នុងរយៈពេល៣៦(សាមសិបប្រាំមួយ)ខែ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការផ្នែកប្រាក់សោធន។

ផ្នែកទី៣
ផ្នែកសន្តិសុខសង្គមកំពុងដំណើរការ
មាត្រា១០៤.- ផ្នែកហានិភ័យការងារ ផ្នែកថែទាំសុខភាព និងផ្នែកសោធននិវត្តន៍កំពុងដំណើរការ

រដ្ឋនិងនិយោជកត្រូវបន្តបង់ភាគទានទាំងស្រុងសម្រាប់ផ្នែកថែទាំសុខភាពរហូតដល់មានការកំណត់ជាថ្មី។

រាល់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំពុងអនុវត្តរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារ និងផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់កម្មករនិយោជិត ដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងអតីតយុទ្ធជន ត្រូវទុកឲ្យអនុវត្តបន្តរហូតមានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីដែលអនុលោមតាមច្បាប់នេះមកជំនួស។

ការផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាពតាមរយៈមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាលត្រូវទុកឲ្យអនុវត្តបន្តរហូតមានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួស។ ប្រភពធនធានសម្រាប់ផ្នែកនេះជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ។

រាល់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំពុងអនុវត្តរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធននិវត្តន៍សម្រាប់មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងអតីតយុទ្ធជន ត្រូវទុកឲ្យអនុវត្តបន្តរហូតមានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីដែលអនុលោមតាមច្បាប់នេះមកជំនួស។

ផ្នែកទី៤
ការរួមបញ្ចូលរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង
មាត្រា១០៥.- ការរួមបញ្ចូលរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងផ្នែកប្រាក់សោធន

ការរួមបញ្ចូលរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលនៃវិស័យសាធារណៈដែលបានចូលបម្រើការងារក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល អតីតមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងអតីតយុទ្ធជនដែលនៅក្នុង ប.ស.ស. ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី១១
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១០៦.- ការទុកជានិរាករណ៍

ច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គមសម្រាប់ជនទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៩០២/០១៨ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា១០៧.- ការប្រកាសជាការប្រញាប់

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់។

ថ្ងៃ សៅរ៍ ៦ កើត ខែ កត្តិក ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស. ២៥៦៣
ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ០២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៩

ចារស.១៩១១.១៦៥៥

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

អ៊ិត សំហេង

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

កិត្តិនីតិកោសលបណ្ឌិត ប៊ិន ឈិន